

دارای رتبه علمی-پژوهشی
از کمیسیون نشریات علوم پزشکی کشور

شیوع گونه های مالاسزیا در بیماران مبتلا به درماتیت سبورئیک به روش PCR – Sequencing

علی رائفی

کارشناس ارشد میکروبیولوژی، دانشکده علوم
زیستی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، ایران

آیت الله نصرالهی عمران

دانشیار میکروبیشناسی، گروه میکروبیشناسی،
دانشکده علوم زیستی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد
تنکابن، ایران

علی ناظمی

استادیار ژنتیک، گروه ژنتیک، دانشکده علوم
زیستی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن،
ایران

نویسنده مسئول: علی رائفی

پست الکترونیک: alito.raefi@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۱۶۶۳۷۵۳۲

آدرس: دانشکده علوم زیستی، دانشگاه آزاد اسلامی
واحد تنکابن، ایران

دریافت: ۹۳/۱۰/۳۰

ویرایش پایانی: ۹۳/۴/۷

پذیرش: ۹۳/۴/۱۰

چکیده

زمینه و هدف: مالاسزیا مخمر چربی دوست است که جزء فلور نرمال پوست انسان و
مهره داران خونگرم محسوب می شود. این قارچ به عنوان یکی از عوامل فرصت طلب بیماریزا
در بیماری درماتیت سبورئیک است. در این تحقیق مخمرهای جدا شده از نمونه های
پوسته سر بیماران مبتلا به درماتیت سبورئیک به روش PCR-Sequencing تعیین هویت
شدند.

روش بررسی: در این مطالعه ۶۵ نمونه پوستی از پس گوش، اطراف بینی و شوره سر
بیماران مبتلا به درماتیت سبورئیک جدا و برای جلوگیری از دهیدراتاسیون در محیط انتخابی
سابورو آگار و دیکسون آگار تغییر یافته کشت داده شد. بعد از انجام آزمایش های
بیوشیمیایی برای تعیین نوع گونه قارچی، با روش PCR از پرایمرهای ITS1-4 Universal
استفاده گردید. محصولات بدست آمده از PCR برای تعیین و تشخیص هویت گونه های
مالاسزیا تعیین توالی شدند.

یافته ها: برای ۹ نمونه قارچی بدست آمده از کشت پوسته سر بیماران مبتلا به درماتیت
سبورئیک: ۴ مورد مالاسزیا گلوبوزا، ۲ مورد مالاسزیا رستریکتا، ۲ مورد کریپتوکوکوس
آلییدوس، ۱ مورد کریپتوکوکوس آلییدوس میلیس شناسائی شدند.

نتیجه گیری: نتایج به دست آمده در این تحقیق شباهت زیادی را در فراوانی گونه
های مالاسزیا گلوبوزا و مالاسزیا رستریکتا با مطالعات دیگر نشان داد.

واژه های کلیدی: مالاسزیا، تعیین توالی، درماتیت سبورئیک، تنکابن

آدرس مقاله

رائفی ع، نصرالهی عمران آ، ناظمی ع " شیوع گونه های مالاسزیا در بیماران مبتلا به درماتیت سبورئیک به روش Sequencing
PCR – مجله علوم آزمایشگاهی، خرداد و تیر ۹۴، دوره نهم (شماره ۲): ۷-۱

مقدمه

مالاسزیا ارگانسیم های چربی دوست اند، که به عنوان فلورنرمال پوست انسان و حیوانات خونگرم شناخته شده و همچنین به عنوان یکی از عوامل بیماری های پوستی به شمار می روند (۱). این جنس در شاخه بازیدیومایکوتا، رده هتروباژیدیومیست ها، راسته اوستیلاجینال ها و خانواده کریپتوکوکاسه طبقه بندی شده است. این مخمر دارای دیواره سلولی ضخیم و چند لایه با جوانه های متوالی از یک ناحیه سلول مادری است (۲). این گونه به طور گسترده در اجتماع وجود دارد که احتمال جایگزینی در دوران کودکی نیز است و بیشترین میزان تجمع بعد از بلوغ و بزرگسالی است. پژوهشگران بر روی پوست سر بیماران مبتلا به درماتیت سبورئیک و شوره سر تمرکز کرده اند و چندین منطقه با تمرکز بالای این مخمر در نواحی غنی از غده سباسه را یافتند. گونه های مالاسزیا در پوست افراد سالم تجمع پیدا می کنند و بیماری هایی مثل پتیریاژیس ورسی کالر، درماتیت سبورئیک، مالاسزیا فولیکولیت و آتوپیک درماتیتس عود کننده را باعث می شود (۳). درماتیت سبورئیک بیماری پوسته ریزی است که پوست فرق سر، صورت و قفسه سینه را تحت تأثیر قرار می دهد که با پوسته پوسته های اریتروماتوز همراه است. بهترین راه شناسایی آن در پوست فرق سر است چین های نازولیبال دور بینی ابروها، پشت گوش ها و قفسه سینه در سراسر جناغ را درگیر می کند. مالاسزیا به عنوان یکی از عوامل موثر پوسته ریزی و به عبارتی شوره سر می باشد (۴). این بیماری در ۳-۱ درصد از جمعیت عمومی دیده شده است و شیوع بیشتری در مردان دارد. در افراد مبتلا به نقص سیستم ایمنی مانند مبتلایان به AIDS نیز شیوع تا ۳۰-۳۳ درصد نیز دیده شده است. شناسایی مستقیم میکروسکوپی عناصر قارچی از نمونه های بالینی یک روش شناسایی سریع، اما فاقد حساسیت و اختصاصیت می باشد. کشت مالاسزیا در آزمایشگاه یک آزمون شناسایی خاص ولی زمان بر می باشد و ممکن است رسیدن به نتایج تا ۳ هفته طول بکشد. لذا دسترسی به یک تکنیک آزمایشگاهی سریع و دقیق برای شناسایی گونه های مالاسزیا در سطح گونه و سویه بسیار دارای اهمیت است. امروزه روش های ملکولی مختلف برای تعیین گونه در

مالاسزیا مورد توجه می باشد. این روش ها شامل PCR ژن خاص، آنالیز RFLP، تعیین توالی ژن زیر واحد بزرگ rRNA یا ژن کد کننده ی ستر کیتین، انگشت نگاری PCR و هیبریداسیون DNA می باشد. تعیین توالی مناطق فضای داخلی رونویسی شده ثابت کرده که یک روش مفید برای شناسایی گونه های مالاسزیا است (۶). شناسایی گونه های مالاسزیا از نمونه های بیمارستانی با به کارگیری هدف هایی در نواحی ITS و IGS در تکنیک های nested PCR و real-time PCR امکان پذیر است. آنالیز توالی IGS اگرچه برای تشخیص گونه های مالاسزیا به کار می رود ولی روش مناسبی برای تشخیص سویه ها نیست (۸). هدف از این مطالعه بررسی امکان استفاده از مناطق ITS₁ و ITS₄ با استفاده از روش HRM-real time PCR و تعیین توالی محصولات real-time PCR برای شناسایی گونه های مالاسزیا است. هدف این تحقیق تعیین شیوع مالاسزیا در بیماران این منطقه به روش ملکولی بود.

روش بررسی

نوع مطالعه توصیفی و نمونه گیری به روش غیر تصادفی آسان بود. هدف آن بررسی امکان استفاده از تعیین توالی مناطق ITS برای شناسایی گونه های مالاسزیا با استفاده از گونه های بالینی بود. تعداد ۶۵ نمونه بالینی از بیماران مشکوک به درماتیت سبورئیک و بیماران مبتلا به شوره سر مراجعه کننده به کلینیک های پوست شهرستان تنکابن از اسفند ۹۱ تا خرداد ۹۲ توسط اسکالپل کند استریل از ضایعات پوسته ریزی دهنده ابرو، اطراف بینی و پس گوش و شوره سر بیماران مبتلا به درماتیت سبورئیک جدا و در محیط میکوزیل آگار (سابورو دکستروز آگار حاوی روغن زیتون) و دیکسون آگار اصلاح شده به روش نشاء کاری کشت داده و در دمای ۳۰-۳۲ درجه سانتیگراد به مدت ۳ هفته نگهداری شد (۹). در ابتدا نمونه های کشت داده شده در محیط کشت را با کمک شواهد ظاهری کلنی ها (شکل کلنی، رنگ کلنی، ...) تشخیص داده و در مرحله بعد با کمک روش میکروسکوپی تایید تشخیص ظاهری انجام شد. مخمرهای جدا شده در کشت به وسیله آزمایش لوله زایا از گونه های کاندیدا موجود در پوست افتراق داده شدند. مخمرهای مالاسزیایی به وسیله

Corbett 6000 در دستگاه Melting Real Time PCR

انجام شد.

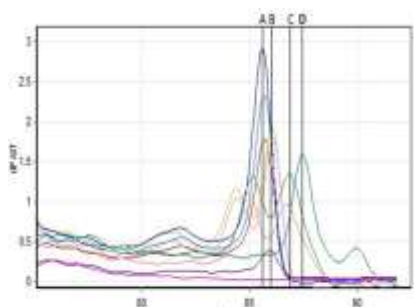
یافته ها

از بین ۶۵ بیمار ۲۰ زن و ۴۵ مرد و سه نفر از مردان مبتلا به دیابت بودند، در ۲۰ نفر با توجه به علائم کلینیکی، آزمایش میکروسکوپی توسط آزمایشگاه قارچ شناسی نمونه مخمری تایید شدند. از این ۲۰ مورد، که حضور مخمر قارچی در نمونه پوسته آنها ثابت شد، ۲ نفر زن (۱۰٪) و ۱۸ نفر مرد (۹۰٪) بودند، توزیع سنی افراد مورد مطالعه از ۱۳ تا ۴۵ سال با میانگین ۲۶ سال متغیر بود. از این تعداد ۹ نمونه که در کشت بدست آمده بود به وسیله آزمایش لوله زایا از گونه های کاندیدا موجود در پوست افتراق داده شد. به وسیله آزمایش های بیوشیمیایی مانند کاتالاز و B-گلوکوزیداز امتحان شدند، که ۴ مورد مالاسزیا گلوبوزا و ۲ مورد مالاسزیا رستریکتا بودند و این نتایج به وسیله تعیین توالی DNA تایید گردیدند. آزمایش های بیوشیمیایی قادر به شناسایی ۳ نمونه دیگر نبود که پس از ارسال نمونه ها برای تعیین توالی جنس و گونه آنها مشخص گردید که دو نمونه آن مربوط به کریپتوکوکوس آلبیدوس و ۱ نمونه مربوط به گونه کریپتوکوکوس آلبیدوس میلوس بودند. این قارچ از رده بازیدیومیست است و از لحاظ شکل ظاهری و بعضی مشخصه های بیوشیمیایی شبیه مخمرهای مالاسزیا است که ممکن است در نتیجه تماس بیماران با خاک و یا کشاورزی کسب شده باشد.

نتیجه High Resolution Melting Real Time PCR: بر اساس HRM-Real time PCR و رسم نقطه ذوب در ۹ نمونه بخش مورد نظر تکثیر گردید. این ۹ نمونه بر اساس نقطه ذوب در ۴ گروه A, B, C, D دسته بندی گردید. (شکل ۱)

آزمایش های بیوشیمیایی مانند کاتالاز و B-گلوکوزیداز و به وسیله روش مولکولی real-time PCR تایید گردید (۷،۴).

استخراج DNA به صورت غیر مستقیم از نمونه های رشد یافته مالاسزیا در محیط کشت میکوزیل آگار و دیکسون اصلاح شده به روش فنل-کلروفرم صورت گرفت. ۲۰۰ μL بافر TE به نمونه ها اضافه و سپس ۵ بار در دمای ۵۰- درجه در فریزر و ۵ دقیقه در ۶۰ درجه ذوب گردید و سپس ۴۰۰ μL تریتون ۱۰۰ x (۰/۱٪) ، ۲۰۰ μL پروتیناز k به نمونه اضافه و ۱۶ ساعت در ۶۵ درجه انکوبه گردید. ۴۰۰ μL فنل تعادلی و ۴۰۰ μL کلروفرم به نمونه اضافه و در دور ۱۰۰۰۰ سانتریفوژ و فاز روئی جدا شد. ۵۰۰ μL کلروفرم به آن اضافه و ۵ دقیقه در دور ۱۰۰۰۰ سانتریفوژ و فاز روئی جدا و دو برابر فاز روئی به آن اتانول ۹۶ درصد اضافه و ۱۰ دقیقه در ۵۰- انکوبه و سپس در ۱۴۰۰۰ دور سانتریفوژ گردید. رسوب آن خشک و با ۳۰ μL بافر TE مخلوط گردید. به منظور شناسایی ملکولی گونه ها بر اساس تعیین توالی و همچنین گروه بندی آنها به دسته های کوچکتر برای تعیین توالی واکنش HRM real time PCR روی نمونه ها انجام شد (۱۰). حجم کلی واکنش ۵۰ میکرولیتر بوده و شامل بافر آنزیم X1۰ ، 3mM Taq polymerase ، 0.2mM dNTP، Mgcl₂ 2 ، میکرولیتر پرایمر میکس ITS₁ و ITS₄ 20 pmol ، DNA ، 200ng ژنومی، 2mM رنگ-syto-9 و ۲۳ میکرولیتر آب بود. سیکل PCR به صورت ۹۵ درجه سانتیگراد به مدت ۵ دقیقه، ۳۵ سیکل (۹۵ درجه سانتیگراد به مدت ۳۰ ثانیه، ۵۵ درجه سانتیگراد به مدت ۱ دقیقه و ۷۲ درجه سانتیگراد برای ۳۰ ثانیه) و ۷۲ درجه سانتیگراد برای ۵ دقیقه می باشد که در این مرحله از پرایمرهای عمومی ITS1 و ITS4 برای تکثیر قطعات DNA استفاده شد (۱۱، ۱۹). فرایند High Resolution

شکل ۱- نمودار افتراقی HRM گروه ها بر اساس نقطه ذوب ستون A مالاسزیا گلوبوزا، ستون B مالاسزیا رستریکتا، ستون C کریپتوکوکوس آلبیدوس، ستون D کریپتوکوکوس آلبیدوس میلوس

پس از تایید صحت real time PCR توسط الکتروفورز محصولات نهایی HRM-real time PCR هر ۴ نمونه منتخب برای تعیین توالی با پرایمر ITS₁ و ITS₄ به شرکت ماکروژن کره جنوبی ارسال گردید. پس از دریافت نتایج تعیین توالی، توالی هر نمونه بوسیله نرم افزار Chormas مشاهده و بررسی شد. با توجه به نتایج تعیین توالی و مقایسه آن با بانک ژنی NCBI گروه A که شامل چهار نمونه بود. به میزان ۹۸ درصد با توالی ژنی مالاسزیا گلوبوزا هماهنگ بود. گروه B که شامل دو نمونه بود به میزان ۹۸ درصد با توالی ژنی مالاسزیا رستریکتا هماهنگ بود. گروه C که شامل دونمونه بود به میزان ۱۰۰ درصد با توالی ژنی کریتوکوکوس آلبیدوس هماهنگ بود. گروه D که شامل یک نمونه بود و به میزان ۱۰۰ درصد با توالی ژنی کریتوکوکوس آلبیدومیلیس هماهنگ بود.

بحث

مالاسزیا به عنوان یکی از رایج ترین عوامل عفونت های پوستی است که از دهه ۱۹۸۰ به عنوان عامل مسبب عفونت های سیستمیک فرصت طلب گزارش شده است. گستره ای از یک عفونت واقعی همانند پتریازیس ورسی کالر که به بافت حمله می کند یا در موارد نادر عفونت مالاسزیایی سیستمیک که مالاسزیا نقش عامل پاتوژنیک را بازی می کند(۱). به علت دیر رشد بودن مخمرهای مالاسزیا و خطرناک بودن مخمر های مالاسزیا در بیماران مبتلا به آتوپیک درماتیتیس و عفونت های سیستمیک، شناسایی سریع و دقیق جهت درمان سریع بیماران اهمیت دارد. شناسایی گونه های مالاسزیا از نمونه های بیمارستانی با به کارگیری هدف هایی در نواحی IGS و ITS در تکنیک های nested PCR و real-time PCR امکان پذیر است. آنالیز توالی IGS اگرچه برای تشخیص گونه های مالاسزیا به کار می رود ولی روش مناسبی برای تشخیص سویه ها نیست(۷). iYoung و همکاران در سال ۲۰۱۱ در کره برای ارتباط برقرار نمودن بین آکنه و مخمرهای مالاسزیا تحقیق نمودند که در مطالعات قبلی این ارتباط مبهم دانسته شده بود. هر یک از سویه ها به روش PCR-RFLP 26srDNA شناسائی شدند. در این تحقیق به سن، جنس و وضعیت جسمانی بیماران نیز توجه شد. مشخص

شد که گونه های مالاسزیا در این بیماران نسبت به افراد کنترل کمتر است(۱۲). که این روش محدودیت هایی را در شناسایی گونه های مالاسزیا نشان داده است که البته در روش بکار برده شده ما این مشکلات مرتفع شده است. خسروی و همکاران در سال ۲۰۰۹ به روی گسترش و اپیدمیولوژی گونه های مالاسزیا به روی پوست بیماران مبتلا به پتیریازیس ورسی کالر تحقیق نمودند. این تحقیق بر طبق بکارگیری روش های بیوشیمیایی بود که ۲۵ نمونه پوستی از بیماران انتخاب و در محیط کشت سابورود آگار و دیکسون آگار تغییر یافته کشت داده شد. تشخیص و شناسائی گونه های مالاسزیا بر طبق آزمایش هایی مانند جذب توفین، واکنش کاتالاز، شکستن اسکوالن و رشد بدون اضافه نمودن چربی بود. نتایج این تحقیق مالاسزیا گلوبوزا، مالاسزیا فورفور، مالاسزیا سیمپودیالیس، مالاسزیا پاکی درماتیس، مالاسزیا ابتوزا بود(۱۳). با توجه به وقت گیر بودن و دقت کم نسبت به روش های مولکولی، این روش مزیتی نسبت به روش بکار برده شده ما ندارد و شناسایی گونه ها با مشکل همراه است. شکوهی و همکاران برای تعیین گونه های مالاسزیا در بیماران مبتلا به درماتیت سبورئیک از PCR-RFLP استفاده کرد. ناحیه ITS1 از DNA ریبوزومی جهت تکثیر در آزمایش PCR مورد استفاده قرار گرفت. آنگاه پلی مورفیسم موجود در قطعات تکثیر شده به روش RFLP با استفاده از آنزیم های CFO1 و BSTF51 و ایجاد قطعات متفاوت مورد بررسی قرار گرفت و با توجه به الگوهای مختلف DNA های هضم شده گونه های مالاسزیا شناسائی شد. در این مطالعه به ترتیب گونه های فورفور و گلوبوزا گونه های غالب بودند(۱۴). روش RFLP محدودیت هایی در شناسایی گونه ها دارد که این مشکل به روش PCR-Sequencing بکار برده شده مرتفع گردید. Jong و همکاران در کره مطالعه اپیدمیولوژیکی در رابطه با بررسی شیوع مالاسزیا در بیماران مبتلا به مالاسزیا فولیکولیت با استفاده از روش PCR-RFLP 26s rDNA را انجام دادند. در این مطالعه رابطه بین مکان های مختلف بدن، سن، جنس و ارتباط آن با مالاسزیا فولیکولیت مورد بررسی قرار گرفت. مالاسزیا رستریکتا در بیماران مبتلا به مالاسزیا فولیکولیت و گلوبوزا در نمونه های کنترل نمونه غالب بود. مالاسزیا

به وسیله آنزیم های محدودالایز، استفاده از پروب های نشان دار با مواد رادیو اکتیو و آنزیم های نشان دار و تعیین توالی محصول تکثیر شده را نام برد. بسیاری از این مراحل، بر هزینه، زمان بر و با توجه به بکارگیری مواد رادیواکتیو، خطرناک هستند. در مقابل روش PCR که در این مطالعه بکار گرفته شد به مدت زمان کمتری نیاز داشته و به پروب های هیبریدازاسیون و مواد رادیواکتیو احتیاج ندارد. استفاده از روش Real-time PCR که در هر زمان می توان هر گونه تغییر در مقدار محصول PCR را ردیابی کرد می تواند ناتوانی های روش ژل الکتروفورز در ردیابی مقادیر ناچیز DNA را جبران کند. از آنجائیکه در روش Real-time PCR به انجام مراحل بعد از فرایند تکثیر نیازی نیست، علاوه بر کاهش هزینه، انتقال آلودگی که منجر به پاسخ کاذب می شود، کمتر می شود. با استفاده از High Resolution Real Time PCR نمونه ها بر اساس نقطه ذوب گروه بندی می شوند و نیاز به تعیین توالی برای تمام نمونه ها از بین می رود. تنها یک نمونه منتخب از هر گروه تعیین توالی می گردد. که این روش باعث کاهش قابل ملاحظه ای در زمان و هزینه مطالعه می شود. مالاسزیا گلوبوزا و مالاسزیا رستریکتا بیشترین میزان شیوع در مردان و زنان در تمام سنین را در بر می گیرند. در مردان مالاسزیا رستریکتا در تمام سنین و مخصوصاً بعد از سن ۱۶ سالگی غالب است. در زنان مالاسزیا گلوبوزا در سنین ۱۰ - ۱۸ سالگی غالب و مالاسزیا رستریکتا بعد از سن ۲۳ سالگی بر مالاسزیا گلوبوزا غلبه می یابد. در تحقیق ما مردان با سنین بین ۲۰-۳۰ سال بیشترین فراوانی را از نظر حضور دو جنس گلوبوزا و رستریکتا نشان دادند ولی در مورد بیماریزایی این گونه ها اطمینان وجود ندارد. به دلیل شرایط آب و هوایی و رطوبت شمال کشور و همچنین ارتباط با حیوانات شناسایی گونه های مالاسزیای منطقه و گسترش آن ها مهم است. هدف از این مطالعه تعیین شیوع گونه های مخمری مالاسزیا در نمونه های بالینی (پوست سر) و یا شوره سر بود. استفاده از HRM-Real Time PCR برای گروه بندی ایزوله های حاصل از تیمار میکروبیولوژیک، یکی از جنبه های نوآورانه تحقیق حاضر بود. کاهش قابل

گلوبوزا گونه غالب ۱۳ مورد از قفسه سینه افراد بود و مالاسزیا رستریکتا رایج ترین گونه شناسایی شده در پیشانی و لب و گونه بود (۱۵). Byong و همکاران در کره در مطالعه ای مقایسه ای روش های PCR-RFLP و Nested-PCR را به کار بردند. به کارگیری PCR-RFLP rDNA 26 s به طور موفقیت آمیزی ۱۱ گونه از مخمرهای مالاسزیا را شناسایی نمود. با به کارگیری آنالیز Nested PCR هر ۱۱ گونه مالاسزیا نمونه های استاندارد شناسایی شدند. در مجموع ۶ نمونه مخمر مالاسزیا از ۳۲۷ نمونه مثبت که قبلاً با تکنیک PCR-RFLP شناسایی شده بودند تأیید گردید (۱۶). Gaitanis و همکاران روی نمونه های پوستی بیماران مبتلا به درماتیت سبورئیک و بیماری های وابسته تحقیق نمود. DNA مالاسزیا از پوسته های بیماران با روش CTAB جدا و سپس با روش Nested-PCR تکثیر و از پرایمرهای عمومی قارچی ITS₃/ITS₄ و ITS₁/ITS₄ برای تکثیر توالی های اصلی DNA ریبوزومی مالاسزیا استفاده شد که مشکل کمبود DNA با این روش مرتفع گردید. آنالیز RFLP محصولات PCR برای شناسایی زیر گونه های مالاسزیا به کار رفت. با استفاده از آنزیم های محدود کننده مانند Hinf1 و Alu1 گونه های مالاسزیافورفور، گلوبوزا، رستریکتا، سیمپودیالیس، پاکیدرماتیس، ابتوزا و اسلوفیه جدا گردید (۱۷). در طی دهه ی اخیر برای تشخیص مالاسزیا با استفاده از PCR، ژن های هدف مختلفی به کار رفته است. در این مطالعه DNA هدف، قطع rDNA بود. از این قطعه ژنی، رونوشت های متعددی در ژنوم مالاسزیا وجود دارد. به طور معمول آزمایش PCR در صورتی که DNA هدف واجد توالی های تکرار شونده باشد نسبت به اهداف تک رونوشت، از حساسیت بیشتری برخوردار می باشد. از جمله مجموعه های فوق العاده حفاظت شده rDNA، قطعه ITS می باشد که در میان گونه های مختلف مالاسزیا دارای توالی های منحصر به فرد است. بنابراین با استفاده از پرایمرهای مرتبط به این نقاط، شناسایی گونه های مختلف مالاسزیا امکان پذیر شد (۱۸). اگرچه به تازگی چندین آزمون PCR برای تکثیر rDNA گزارش شده، اما شناسایی گونه ها شامل انجام آزمون های بیشتر روی محصول تکثیر یافته است. از جمله این مراحل می توان به هضم آنزیمی محصول PCR

توجه هزینه تحقیق و به دست آمدن سرعت عمل بسیار بالا از مزایای استفاده از این روش بودند.

نتیجه گیری

نتایج به دست آمده در این تحقیق مشابهت فراوانی را در فراوانی گونه های مالاسزیا گلوبوزا و مالاسزیا رستریکتا نشان داد و عدم یافتن بعضی از گونه های قارچی می تواند مربوط به جامعه آماری به نسبت پایین تر در مقایسه با دیگر تحقیقات و همچنین شرایط آب و هوایی منطقه شمال ایران باشد.

تشکر و قدردانی

مطالعه حاضر حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد رشته میکروب شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن می باشد. نویسندگان مراتب احترام و قدردانی خود را نسبت به کلیه اعضای هیات علمی گروه میکروب شناسی و کارکنان آزمایشگاه میکروب شناسی و ژنتیک دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن به دلیل همکاری های انجام یافته در رابطه با اجرای این تحقیق را اعلام می دارند

References

1. Zhang N, Suh So, BlackWell M. *Microorganism in the gut of beetles:evidence from molecular cloning*. J Invertebrpathol. 2003; 84(3): 223-226.
2. Sugita T, Tajima M, Takashima M, Amaya M, Saito M, Tsuboi R, et al. A new yeasts, *Malassezia yemamoensis*, isolated from apatient with dermatit Seborrheic,and Its distribution in patients and healthy subjects. Microbial Immunol. 2004; 48(8): 579-583.
3. Masuda A, sukegawa T, Mizumoto M, Tani H, Miyamoto T, Sasai K, et al. *Study of lipid in the ear canal in canine otitis external with malassezia pachydermatis*. J vet Med sci. 2000; 92: 1177-1182.
4. Gupta Ak, Kohli Y, Summerbell Rc, Faergemann J. *Quantitative culture of Malassezia species From different body sites of individuals with or without dermatoses*. MedMycol. 2001; 39(3): 243-251.
5. Saadatade MR, Ashbee HR, Holland KT, Ingham E. *production of The mycelial phase of Malassezia in vitro*. Med Mycol. 2001; 39(6): 487-493.
6. Peterson SW, Kurtzman CP. *Ribosomal RNA sequence divergence among sibling species of yeasts system*. Appl microbial. 1991; 14(2): 124-129.
7. Salto-Telez M. *Multiplex RT-PCR for the Detection of leukemia-Associated Translations*. Journal of Molecular Diagnostic. 2003; 5(4): 231-236.
8. Pierard J, Dockx P. *The ultrastructure of Tinea versicolor and Malasseziafurfur*. Int J Dermatol. 1972; 11(2): 116-124.
9. Perrins N, Gaudiano F, Bond R. *Carriage of Malassezia spp. yeasts in cats with diabetes mellitus, hyperthgroidism and neoplasia*. Med Mycol. 2007; 45(6): 541-546.
10. Forghani F, Nazemi A, Oh DH, Saffar S, Taghinejad K, Hamidkholgh KH. *Novel lactic Acid Bacteria in raw cows milk from highland farm*. Annals of Biological Research. 2012; 3(6): 3055-3061.

11. Thoma W, Kramer HJ, Mayser P. *Pityriasis versicolor alba*. JEADV. 2005; 19(2): 147-152.
12. Young CS, Hyung JH, Kim JY, Ko JH, Lee YW, Choe YB. *Epidemiologic Study of Malassezia Yeasts in Acne patients by Analysis of 26srDNA PCR-RFLP*. Ann Dermatol. 2011; 23(3): 321-328.
13. Khosravi AR. *Identification of Different Malassezia Species Isolated from patients with Malassezia Infections*. World Journal of Zoology. 2009; 4(2): 85-89.
14. Shokohi T, Hajheidari Z, Barzgar A, Hashemi Sooteh M, Hedayati M, Aghili S et al. *Identification of Malassezia Species isolated from patients with pityriasis versicolor and seborrheic dermatitis by PCR-RFLP*. J Mazandaran Univ Med Sci. 2008; 18(66): 51-62.[Persian]
15. Song YC, Hahn YJ, Kim JY, Ko JH, Lee YW, Chohe YB, et al. *Epidemiologic Study of malassezia yeasts in patients with Mallasezia Folliculitis by 26srDNA PCR-RfLp Analysis*. Ann Dermatol. 2011; 23(3): 177-184.
16. Oh BH, Song YC, Lee YW, Choe YB, Ahn KJ. *Comparison of Nested PCR and RFLP for Identification and classification of Malassezia Yeasts from Healthy Humon skin*. AnnDermatol. 2009; 21(4): 352-3579.
17. Gaitanis G1, Velegraki A, Frangoulis E, Mitroussia A, Tsigonia A, Tzimogianni A. *Identification of Malassezia species from patients skin scales by PCR-RFLP*. Clin Microbiol Infect. 2002; 8(3): 162-173.
18. Pinter L, Anthony RM, Glumac N, Hajsig D, Pogacnik M, Drobnic-Kosorok M. *Apparent cross-infection with asingle strain of Malassezia pachydermatis on a pig*. Acta vet Hang. 2002; 50(2): 151-159.
19. Guillot J, Gueho E. *The diversity of malassezia yeasts confirmed by rRNA sequence and nuclear DNA comparisons*. Antonie van leeuwen hoek. 1995; 67(3): 297-314.

Prevalence of Malassezia Species Isolated from the Skin of Patients with Seborrheic Dermatitis by PCR- Sequencing Method

Raefi, A. (MSc)

MSc of Microbiology, Department of Microbiology, Faculty of Biology Sciences, Islamic Azad University of Tonekabon Branch, Tonekabon, Iran

Nasrollahi Omran, A. (PhD)

Associate Professor, Department of Microbiology, Faculty of Biology Sciences, Islamic Azad University, Tonekabon Branch, Tonekabon, Iran

Nazemi, A. (PhD)

Assistant Professor of Genetic, Department of Genetic, Faculty of Biology Sciences, Islamic Azad University, Tonekabon Branch, Tonekabon, Iran

Corresponding Author: Raefi, A.

Email: alito.raefi@yahoo.com

Received: 20 Jan 2014

Revised: 28 Jun 2014

Accepted: 1 Jul 2014

Abstract

Background and Objective: Malassezia yeast is considered lipophilic normal flora of human skin and warm-blooded vertebrates. This fungus is an opportunistic pathogen in causing seborrheic dermatitis. In this study, the yeasts isolated from the crust of the patients with seborrheic dermatitis were identified by PCR-Sequencing.

Material and Methods: In this study, 65 samples of the skin of ear, nose and dandruff were cultured in selective medium Sabouraud agar and modified Dixon agar to prevent dehydration. After biochemical tests, ITS1-4 Universal PCR primers were used to determine the species of yeast. Obtained PCR products were sequenced for the determination and identification of Malassezia species.

Results: Of nine samples obtained from scalp, four were Malassezia globosa, two Malassezia restricta, two Cryptococcus albidus and one Cryptococcus albidus milis.

Conclusion: The results of Malassezia globosa and Malassezia Restricta are very similar with those in studies elsewhere.

Keywords: Malassezia, Sequencing, Seborrheic Dermatitis, Tonekabon